

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1505

23.11.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Колеснікова Д. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 23 листопада 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1505

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

вих.

від

64/180
22.11.2018 р.

**ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ
В. ГРОЙСМАНУ**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

(у порядку ст. 15 Закону України

«Про статус народного депутата України»)

**Щодо діяльності
державних органів в сфері
національної промислової політики**

Шановний Володимире Борисовичу!

Поступальний розвиток успішної України неможливо уявити без стратегії з пріоритетних напрямів розвитку національної промисловості, тому що саме промисловий сектор визначає розвиток економіки, його місце на внутрішньому і зовнішньому ринках, рівень соціального захисту та якість життя населення нашої країни. Можливості розвитку української держави та забезпечення її національної безпеки у великій мірі залежать від того, наскільки ефективно будуть витрачені природно-ресурсний, економічний, геополітичний і інтелектуальний потенціали нашої країни.

Всебічний розвиток промислової політики України є запорукою економічного зростання та виходу нашої країни з кризи, але такі фундаментальні поняття, як сталий індустріальний розвиток в нашій країні з практичної площини перейшов в площину паперову.

Останні декілька років ми чуємо від керівництва Уряду та Міністерства економічного розвитку та торгівлі України про «індустріальний прорив», але

фактичні дані по галузям промислового виробництва демонструють зовсім іншу картину.

Так, на протязі 2014-2017 років через відсутність державної промислової політики в Україні відбувається спад у промисловості: скорочуються обсяги виробництва майже в усіх галузях, що в свою чергу спричиняє скорочення робочих місць і росту заборгованості із виплати заробітної плати в розмірі 2,6 млрд гривен, третина з яких є заборгованість перед співробітниками економічно активних підприємств і майже половина загальної суми боргу (1,2 млрд гривен) – це заборгованість працівникам підприємств, що знаходяться у сфері управління центральними органами виконавчої влади.

Наприклад, ключова промислова галузь України металургія зіткнулася зі спадом на 28.9%! Це дуже великий процент, котрий ілюструє наскільки промисловість України опинилася в кризову стані. Так: добуток кам'яного та бурого вугілля скоротився на 80,1%; добуток металевих руд на 20%; машинобудування на 24,8%; переробна промисловість на 12,8%; хімічна промисловість на 9,9%. І це лише показники по ключовим промисловим галузям, котрі в докризовому стані приносили в державний бюджет мільярди гривен прибутку щорічно, забезпечували зайнятість населення, рівень і якість життя наших громадян. Припускаючи, що майже при незначному темпі зростання на 2% для досягнення докризового рівня промислового виробництва в 2013 році буде можливо тільки в 2030! За цей час Україна ризикує повністю втратити цілі галузі виробництва продукції з високою доданою вартістю, в першу чергу в машинобудуванні.

Як на мою думку, Уряду не вистачає розуміння того, що необхідно зробити, щоб перезавантажити економіку держави. Так, 11 жовтня 2016 року, тобто більш ніж 2 роки тому, Уряд створив Національний комітет промислового розвитку, як державний орган при Кабінеті міністрів України під керівництвом Прем'єр-міністра, але наскільки я розумію, що цей «державний орган» так і залишився на папері, замість стабільного розвитку ми бачимо стабільну промислову кризу в Україні. Модернізація української економіки неможлива без розвитку промислового сектора. Сьогодні ми спостерігаємо створений Національний комітет промислового розвитку та невеликий підрозділ Департаменту промислової політики в Міністерстві економічного розвитку і торгівлі України, які ні на що не впливають і ні за що не відповідають, в тому числі не відповідають і тим питанням, проблемам та викликам, які стоять перед промисловцями і цілими промисловими галузями. Промисловість України потребує комплексної та пильної уваги з боку Уряду та держави, а не макулатури у вигляді беззмістовних відписок чиновників та урядових звітів. Темпи та якість соціально-економічного та промислового розвитку України значно залежать від ефективності державного регулювання, тому що регулювання промислового розвитку є найважливішою складовою економічної політики держави. Вона повинна бути спрямована на реалізацію національних інтересів і намірів держави щодо промислового розвитку економіки територій, структури промислового сектора економіки, інноваційної

діяльності, інфраструктури та стратегічної інвестиційної привабливості національної економіки з метою підвищення конкурентоспроможності.

У зв'язку з вищевикладеним та на підставі вимог ст.15 Закону України "Про статус народного депутата України", прошу надати мені обґрунтовану відповідь у встановлений законодавством термін на питання: Яким чином Уряд України планує здійснювати державне управління на промислових підприємствах та державне регулювання в сфері промислової політики, в тому числі й що конкретно зробив Національний комітет промислового розвитку для стабілізації ситуації в промисловості України для відновлення втраченого потенціалу нашої держави?

З повагою
народний депутат України

Д.В. Колесніков
(посвідчення №180)